

Szaggasd ki csontodból dögszagukat

*Vesszőránc-homloka mögött
máig rothad a gond a lélegző velőkosárban.*

*Van Gogh-i bakancsával
a templom lépcsőjén le kellett volna rúgnia benneteket,
de ő bratyizott veletek,
kajánkodott,
bobócvirágot rángatott elő a szívéből,
hogy mutatványait bámulva
megbocsáthatatlan bűneitekre emlékezzetek.*

*Ez a halasztás bazaltsziclája.
Kikerülhetetlen önbecsapás.*

*Engedd szabadon együttérzésed hullóit,
halott,
tömd vissza zakózsébedbe
a sajnálat örökre beomlott vészkijáratát.*

*Hiúságánál csak a hiúsága,
féltékenységénél csak alázattal hordott
sértettsége volt hazátlanabb.*

*Ődöngő varázslatai mélyén ne a nőt,
a megtestesülését sóvárgó lélek hiányát keresd.*

*Zsellérvigyorral tramplizott végig
a műkedvelők romfala közt, közöttetek
a koronázóvárosi blöffök szárazföldi légiparadéin,
egyet-egyet tévedésből arcul csókolt,
mivelhogy rövidlátó vala,
de a gavallér-bordák eltakarodása után,
tanúja voltam,
fejét két marka közé szorítva üvöltött.*

*Az ország még térdén lovagoltatta Kádárt,
a nyugdíjas főbóhért –
elbítették:*

*az akasztottak parcelláján büntetlenül
vonulászhat akármeddig a húsvéti körmenet.*

*Nem talált szavakat a szóhoz,
baltával trancsírozta szét a verslábakat,
félresöpörte a múnem finom kis ravaszkodásait,
csak a logikáját hasznosította
irgalmatlanul.*

*Lénye kótojásból hasonlatos,
egynemű, zárt levegőjű, egylényegű –
feltörve hasznavehetetlen.
„...köztedarabka vagyok, amit ha szétzúznak a laboratóriumban,
megtudják, milyen volt ennek a kornak a légköre...”*

*Mekkora dübvel vágna közétek,
micsoda királyi turbákat köpne ma rátok!
Belefulladna a város,
Vatikán helyi pártkatonáival együtt,
a démosz pünkösdi cézárával
és milliárdos janicsárokat ellő gyülekezetével együtt,
együtt a nem is oly néhai KISZ-ringyókkal,
akik mindenki mást,
csak a múltat nem fuvarozzák el
ebből az áporodott nekropoliszból,
mert rübellik az emlékek taposóaknáit –
ja, és az értelmiségi egyletek cinikus passzivistái,
kultúrfasiszta közlegényei is belefulladnának.*

*Engedjünk levegőt a versbe,
hangod mankóin kopogjon tovább.*

*Nem számít, hogy nem volt szalonképes,
szalonok se voltak,
csak ócska kis lakótelepi cellák
és kacsalábon totyogó Kádár-medencei bunkerek,
amelyekben rendre lebugyozta a poszterligetek tölgyfáit
és bütykös ujjával feleségeket alá nyúlt,
mialatt ti valami fennkölt faszszágról hazudoztatok
egymásnak az esztétika zörgő celofánsátra alatt,
mert ha nem hazudoztatok volna*

*akkor
ma már régen nem itt tartanánk,
fele sem ba-,
ti csak egymás,
ti csak elvtelen elvtársaitok
lopott búzájára terelitek a közös malomvizet,
és a besúgók is ti voltatok, maradtatok –*

*Amiként az sem érdekel,
hogy öngyilkostársakat keresve szakadt kleisti asszonyokkal
grasszált olykor az Országalma füledt vasárnapi kősvatagában,
és, mondják, ifjakknak is udvarolt,
de ez csak titeket,
szakmabelieket érint,
akik buzgólkodván mások helyett is
mindaddig tisztelitek a másságot,
amíg az csak rátok és kölkeitekre vonatkozik –
én viszont nem vagyok a másság majmolója,
ezért szabadon gyűlöllek benneteket.*

Költészet helyett végigszerencsétlenkedte az életét.

*Amikor meghalt,
az egyetlen ember távozott közületek.
Szent István fölnégyeltette volna,
de a ti későbbi ocsmányságaitok ismeretében
inkább barackot nyomott volna a fejére.*

*Szaggasd ki csontodból dögszagukat,
nyughass a földben, mondanám,
de ez a rühes csürbe még a sírkertbe is követ!*

*Föl kellett volna robbantanod a várost,
ha már a templomlépcsőkön nem rúgtad le ezeket a szarba,
halott –
vagy mint az első öngyilkos magyar terrorista,
Dugovics Titusz,
legalább magaddal ránthattad volna
velük a tornyon vibráló idegen lobogót.*

*Ha már ilyen tágas a lelke,
ha már ily végső
az ember,
és önmagának kiszolgáltatót.*

Ki emlékszik egy hajszál emlékeire?

*Túl soká imbolyogtam
veletek az óceán dübörgő fémsivatagában.*

*Fövendő társaim nyomát követve
a szeretet szárazföldjén émelegnek inkább köztetek.*

*Kútból bádögödörrel
kicsoda mereget napestig vályúba követ?*

*Ki emlékszik egy hajfürt,
egyetlen fűszál megőszült emlékeire?*

*A múlt pállott rongyai közé
ki teregeti föl hajnalban üres könnyeit
a hideg drótra?*